

Sygn. akt II W 1/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Ropczycach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zięć

Protokolant: Ewa Mazur

po rozpoznaniu w dniach 24 .02.2015 r ,25 .03.2015r,4 .08. 2015 r.sprawy

S. P. s. J. i K. zd. P., ur. (...) w R., zam. (...),

obwinionego o to, że:

W dniu 28 stycznia 2014 roku około godziny 1,00 w S. na ul. (...) kierując po drodze publicznej samochodem osobowym marki K. (...) o nr rej. (...), przewożąc pasażera, nie zachował ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do warunków panujących na drodze , w wyniku czego stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w dwa znaki drogowe , czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86§1 kw w zw. z art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym

I. w ramach czynu zarzucanego obwinionemu we wniosku o ukaranie, uznaje go za winnego tego, że w dniu 28 stycznia 2014 roku około godziny 1,00 w S. na ul. (...) nie zachował należnych zasad ostrożności kierując po drodze publicznej samochodem osobowym marki K. (...) o nr rej. (...) niespełniającym warunków technicznych w zakresie wyposażenia pojazdów samochodowych poprzez używanie na jednej osi samochodu opon o różnej konstrukcji, przewożąc pasażera, nie zachował prędkości bezpiecznej w stosunku do panujących warunków drogowych i stanu technicznego pojazdu , w wyniku czego po podjęciu manewru obronnego skrętu w prawo, stracił panowanie nad pojazdem, uderzył w znak drogowy, po czym w sposób niekontrolowany przemieścił się przez skrzyżowanie ulic (...), a następnie uderzył w drugi znak drogowy , czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj, uznaje go za winnego dokonania czynu określonego w art. 86 § 1 kw i za czyn ten na mocy powołanego przepisu skazuje go na karę grzywny w kwocie 500zł (pięćset złotych)

II.na podstawie art.118§1i 3 kpow zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1299 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania.

SSR Anna Zięć

Sygn, akt. IIW 1/15

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 7 SIERPANIA 2015 R .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

S. P. jest funkcjonariuszem policji zatrudnionym w Komisariacie Policji w S. M.. W dniu 27 stycznia 2014 r od godz. 19.00 rozpoczął służbę nocną na terenie miasta i gminy S. M.. wraz z G. S.. W/w miał pełnić służbę radiowozem oznakowanym m-ki O. (...) o nr. rej. (...). S. P. udał się do garażu po w/w radiowóz ale stwierdził, że jest w nim

rozładowany akumulator. W/w powiadomił o powyższym funkcjonariusza dokonującego odprawy A. C. i wziął do służby radiowóz m-ki K. (...) o nr. rej. (...). W książce dyspozytora S. P. potwierdził swoim podpisem, iż radiowóz ten był sprawny.

D. ; wyjaśnienia obwinionego k. 57-59

kopia książki dyspozytora k. 40

zeznania G. S. k. 46-47, 197-198

Przed wyjazdem na patrol S. P. nie wspominał nic na ten temat, że radiowóz ten nie jest sprawy pod kątem technicznym. Nie było mowy na temat opon radiowozu.

D; zeznania G. S. k. 46-47, 197-198

Około godz. 1,00 w dniu 28 stycznia 2014 r S. P. i G. S. jechali ul. (...) w kierunku skrzyżowania ul. (...). Ruch na powyższym skrzyżowaniu regulowany jest sygnalizacją świetlną , która tej nocy była wyłączona. Przed skrzyżowaniem na ul. (...) znajdował się znak ustęp pierwszeństwa. na jezdniach w/w ulic przed skrzyżowaniem znajdują się przejścia dla pieszych. W/w poruszali się z prędkością ok. 50 km/h. Warunki atmosferyczne i drogowe do jazdy samochodem były trudne. Były zanikając już opady śniegu, wiatr, jezdnia była pokryta ubitym śniegiem, pokrytym warstwą śniegu ze świeżego opadu..

D. ; wyjaśnienia obwinionego k. 57-59

protokół oględzin miejsca wypadku i szkic sytuacyjny k. 25-27

zeznania G. S. k. 46-47, 197-198

zeznania P. B. k. 52-53, 179-180

zeznania Ł. Ż. k 54-55, 180

opinia biegłego I. R. k. 243-265,426-427

Gdy radiowóz zbliżał się do skrzyżowania , S. P. gwałtownie odbił kierownicą w prawo, wydało mu się bowiem, że zobaczył po lewej stronie na wysokości sklepu (...) zwierze, które wbiega na jezdnie. W/w nie był w stanie określić co to było za zwierzę czy kuna czy kot. W wyniku tego manewru stracił panowanie nad pojazdem. Samochód zaczął kierować się ruchem niekontrolowanym w kierunku krawężnika uderzył kołem w krawężnik, następnie znak ustęp pierwszeństwa. S. P. chciał wyprowadzić samochód z poślizgu odbijając kierownicą w drugą stronę i dodając gazu, ale to nie udało mu się, samochód odbił się od tego znaku ustęp pierwszeństwa i jechał dalej. S. P. zaczął hamować, ale nie zdołał opanować samochodu,. Radiowóz ruchem poślizgowym niekontrolowanym przemieścił się po skosie na drugą stronę skrzyżowania i uderzył w znak „stop” mieszczący się przy ul. (...), ścinając ten znak. Radiowóz zatrzymał się dopiero za tym znakiem. S. P. wysiadł z radiowozu, obejrzał uszkodzenia auta, przestawił radiowóz na parking obok sklepu (...), po czym o wszystkim poinformował oficera dyżurnego. Na miejsce zdarzenia przyjechał Komendant Komisariatu Policji w S. M.. R. Z. i policjanci do zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia. S. P. relacjonując na miejscu zdarzenia przyczyny kolizji podał R. Z., iż na jezdnie wybiegło mu małe zwierze, on chcąc uniknąć zderzenia z nim odbił kierownicą w drugą stronę, zahamował, wpadł w poślizg i nie zdołał opanować samochodu. Radiowóz został zabezpieczony po kolizji w garażu KP w S. M..

D. ; wyjaśnienia obwinionego k. 57-59

zeznania G. S. k. 46-47, 197-198

zeznania R. Z. k. 49-50, 180-182

zeznania P. B. k. 52-53, 179-180

zeznania Ł. Ż. k 54-55, 180

W chwili zdarzenia S. P. był trzeźwy.

D ;protokół badania alkomatem k. 9

S. P. nie pamięta czy przed wyjazdem na patrol sprawdzał oznaczenia , jakoś opon w radiowozie.

D; wyjaśnienia obwinionego k. 59

Na miejscu zdarzenia żaden z funkcjonariuszy policji nie mówił R. Z., że w radiowozie założona była jedna letnia opona.

D; zeznania R. Z. k. 180-182

zeznania G. S. k. 197-198

Z analizy wykonanych bezpośrednio po zdarzeniu zdjęć radiowozu wynika, iż w chwili zdarzenia w radiowozie na osi tylnej zamontowane były dwie różne opony, na kole prawym opona z bieżnikiem zimowym, na kole lewym opona z bieżnikiem letnim. Nie można wykluczyć, że na jezdni pokrytej śniegiem ta nieprawidłowość mogła być czynnikiem inicjującym utratę stateczności kierunkowej pojazdu.

D; opinia biegłego I. R. k. 243-265, 426-427

W KP w S. M.. przyjęta jest praktyka, iż funkcjonariusze policji pełniący służbę z wykorzystaniem radiowozów służbowych mają przydzielone konkretne radiowozy na zasadzie ‘ powierzenia rzeczy ‘ i pełnią służbę zawsze tym samym radiowozem. Od tej zasady są oczywiście drobne odstępstwa gdy np, radiowóz jest niesprawny, wówczas odprawiający funkcjonariusz wydaje z floty samochodowej inny radiowóz. Każdy funkcjonariusz policji kierujący radiowozem jest zobowiązany przed rozpoczęciem patrolu do wykonania tzw. czynności obsługi codziennej samochodu (OC)

D' zeznania R. Z. k. 180-182

zeznania G. S. k. 197-198

zeznania J. W. (1) k. 425-426

Decyzja nr.(...) Komendanta Głównego Policji i załączniki do niej reguluje organizację obsługi technicznej i napraw sprzętu transportowego w policji. Zgodnie z instrukcją w sprawie organizacji obsługi technicznej i sprzętu transportowego w Policji jednostki Policji są zobowiązane do utrzymywania sprzętu technicznego w należyтым stanie technicznym, a służyć temu ma min zapewnienie codziennej obsługi technicznej (OC) Zgodnie z § 6 w/w instrukcji obsługa codzienna polega na skontrolowaniu w dniu pracy sprzętu transportowego, jego sprawności technicznej oraz stanu technicznego jego zespołów i podzespołów, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zespoły mające wpływ na bezpieczeństwo jazdy. Obsługę tą wykonują; osoba, której zakres podstawowych obowiązków obejmuje prowadzenie i obsługę OC sprzętu transportowego lub policjant, któremu na podstawie odrębnych przepisów zlecono wykonywanie czynności OC powierzonego do prowadzenia sprzętu transportowego. W załączniku nr. 1 w/w Instrukcji wymieniono wykaz podstawowych czynności OC. W wykazie tym w pkt. 8 wymieniono min. sprawdzanie przed wyjazdem do pracy oraz w czasie pracy zamocowania kół i stanu ogumienia

D; Decyzja nr.(...) Komendanta Głównego Policji i załączniki k. 299-305

Decyzja nr. (...) Komendanta Policji w R. z dnia 12 lipca 2005 r w sprawie organizacji transportu oraz szczegółowych zasad użytkowania służbowego sprzętu transportowego wprowadziła do stosowania i użytku

służbowego instrukcje w sprawie szczegółowych zasad organizacji gospodarki transportowej i użytkowania służbowego sprzętu transportowego. W rozdziale VII w/w instrukcji sprecyzowano obowiązki kierującego sprzętem transportowym. Kierujący sprzętem transportowym ma obowiązek: wykonania podstawowych czynności obsługi codziennej pojazdu w miejscu stałego lub okresowego garażowania sprzętu, udokumentowania każdego wyjazdu w książce kontroli pracy sprzętu transportowego.

D; Decyzja nr. (...) Komendanta Policji w R. z dnia 12 lipca 2005 r w sprawie organizacji transportu oraz szczegółowych zasad użytkowania służbowego sprzętu transportowego i instrukcje w sprawie szczegółowych zasad organizacji gospodarki transportowej i użytkowania służbowego sprzętu transportowego. K.318-321

Pismem z dnia 17.03.2014 r Komendant KPP w R. polecił aby każdy wyjazd pojazdu służbowego był odnotowany w książce pracy sprzętu transportowego przez kierowcę z potwierdzeniem podpisem min. sprawności technicznej sprzętu przed wyjazdem. W zakresie czynności obsługi codziennej kierujący zobowiązany został min. do sprawdzenia zamocowania kół i stanu ogumienia

D; pismo z dnia 17.03.2014 r Komendant KPP w R. k. 335

O tym, że w radiowozie w chwili kolizji założona była letnia opona G. S. dowiedział się kilka dni po kolizji, nie pamięta w jakich okolicznościach ani od kogo się o tym dowiedział.

Nie mówił on Komendantowi ani jego zastępcy o tym, że w radiowozie była założona letnia opona.

D; zeznania G. S. k. 197-198

W wyniku kolizji w samochodzie m-ki K. (...) powstały uszkodzenia w postaci; pęknięcia przedniego zderzaka z prawej strony, uszkodzenia zderzaka tylnego – naroża z prawej strony, wgniecenia błotnika tylnego na wysokości tylnego koła, uszkodzenia kołpaka prawego koła tylnego. Nie ma podstaw do wnioskowania aby układ hamulcowy samochodu był niesprawny.

D; protokół oględzin pojazdu z dnia 6.02.2014k. 36-37

opinia biegłego I. R. k. 243-265

W chwili zdarzenia S. P. miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i kierowania swoim postępowaniem.

D; opinia sądowo-psychiatryczna k. 341-344

Obwiniony S. P. nie przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu. W/w wyjaśnił. I. przyczyną przedmiotowego zdarzenia było to, że na drogę wybiegło mu zwierzę w wyniku czego zmuszony był do podjęcia gwałtownego manewru skrętu na skutek czego stracił panowanie nad pojazdem oraz to, iż na jednym z kół założona była letnia opona.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego za wiarygodne w części.

Nie dał Sąd wiary wyjaśnieniom obwinionego, w których podał, iż przed wyjazdem na patrol pytał się A. C. w obecności Ł. K. czy w radiowozie są założone wszystkie zimowe opony. Wyjaśnienia te są gołosłowne, G. S. zaprzeczył aby przed wyjazdem na patrol była mowa na temat opon w radiowozie. Nie dał Sąd również wiary wyjaśnieniom w/w, z których wynika, iż po kolizji w godzinach rannych G. S., kiedy pojechał na miejsce zdarzenia z zastępcą komendanta J. W. (2) na miejscu zdarzenia mówił mu, że w radiowozie była założona letnia opona. Przeczą temu zeznania G. S. i J. W. (2). Poza tym obwiniony sam nie umie wyjaśnić w jakich okolicznościach i od kogo dowiedział się o tym, że G. S. miał mówić J. W. (2), że w radiowozie założona była letnia opona. Sam G. S. w swoich zeznaniach wskazał, iż o tym, że w radiowozie miała być założona letnia opona dowiedział się kilka dni po zdarzeniu, nie mógł więc w godzinach rannych 28 stycznia 2014 r mówić mu, że na kole radiowozu była założona jedna letnia opona. W ocenie Sądu na wiarę nie zasługują również wyjaśnienia obwinionego, w których wskazał on, iż nie pamięta czy przed wyjazdem na

patrol sprawdzał stan ogumienia w radiowozie (co wynikało z ciężących na nim obowiązków) Niewiarygodne jest to, iż w/w pamiętał rzekome rozmowy między funkcjonariuszami przed wyjazdem na patrol, pamiętał, że sprawdzał ciśnienie w oponach, a nie pamięta czy sprawdzał stan ogumienia. Poza tym skoro sam miał sprawdzać stan ogumienia w radiowozie w jakim celu miałby pytać A. C. czy w radiowozie zmieniona została opona, skoro sam miał to sprawdzić. Wyjaśnienia te są nielogiczne. W ocenie Sądu ta niepamięć obwinionego podyktowana jest przyjętą przez niego linią obrony, w której podjął on próbę przerzucenia odpowiedzialności za stan techniczny samochodu w chwili kolizji na osoby trzecie. Nie dał Sąd również wiary wyjaśnieniom obwinionego, z których wynika , iż podawał on przesłuchującemu go funkcjonariuszowi , że leczy się psychiatrycznie. Adnotacje, w protokole przesłuchania w/w w toku czynności wyjaśniających , iż w/w nie leczy się psychiatrycznie zostały przez niego podpisane, z treści tego protokołu jednoznacznie wynika, iż obwiniony go odczytywał i nanosił poprawki. Nie ma więc podstaw do twierdzenia, iż to przesłuchujący go funkcjonariusz nie odnotował tego, iż on leczy się psychiatrycznie. W pozostałym zakresie nie kwestionował Sąd wyjaśnień obwinionego.

Nie znalazł Sąd podstaw do kwestionowania zeznań R. Z.. Zeznania te są spontaniczne, logiczne, korespondują z zeznaniami świadków G. S., S. C., P. B., Ł. Ż.. Nie znalazł Sąd również podstaw do kwestionowania zeznań P. B. . Ł. Ż.. Zeznania w/w są spójne, korespondują z zeznaniami G. S. i R. Z., oraz z wyjaśnieniami obwinionego, w zakresie którym Sąd dał wiare. Za wiarygodne uznał Sąd również zeznania B. D., świadek ten nie ma wiadomości w sprawie, nie znalazł Sąd podstaw do kwestionowania jego zeznań. Za wiarygodne uznał Sąd również zeznania S. C., zeznania jego są logiczne , spontaniczne, korespondują z zeznaniami R. Z.. Za wiarygodne uznał Sąd również zeznania G. S.. Zeznania jego korespondują z zeznaniami R. Z., P. B., Ł. Ż., J. W. (1), z wyjaśnieniami obwinionego w tym zakresie , którym Sąd dał wiare. Nie kwestionował Sąd również zeznań świadków A. C., Ł. K., J. W. (2) (słuchanych na wniosek obwinionego, do których w/w nie miał więcej pytań.) Nie znalazł Sąd podstaw do dyskredytowania zeznań w/w.

W pełni za wiarygodna uznał Sąd opinię sądowo-psychiatryczną. Wydana została ona po badaniu obwinionego, zawiera logiczne i pełne odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania.

W pełni za wiarygodną uznał Sąd również pisemną i ustną opinie biegłego I. R. (2). Opinia ta zawiera pełne i rzeczowe odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania, wpływające z niej wnioski są logiczne, wydana została ona po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego, z wykorzystaniem fachowej wiedzy biegłego, z zachowaniem zasad opiniowania. Kwestionowana przez obwinionego prędkość początkowa radiowozu oszacowana przez biegłego na ok. 50 km/h odpowiada relacji przedstawionej przez świadka G. S.. Biegły w logiczny i precyzyjny sposób wyjaśnił podstawy tego szacowania. W rzeczowy sposób biegły wypowiedział się również co do kwestii związanych ze stanem technicznym radiowozu w chwili kolizji. Rodzaj ogumienia na kołach radiowozu biegły ustalił na podstawie zdjęć kół samochodu wykonanych na miejscu kolizji, bezpośrednio po jej zaistnieniu.

Za wiarygodne uznał Sąd protokoły badań alkometrem uczestników zdarzenia, nie ma podstaw do ich kwestionowania. Nie znalazł Sąd podstaw również do kwestionowania protokołu opisu miejsca zdarzenia i wykonanej tam dokumentacji graficznej. Dowody te nie były kwestionowany przez żadną ze stron, w ocenie Sądu nie wzbudziły one wątpliwości co do swojej autentyczności.

Nie w pełni za wiarygodny uznał Sąd protokół oględzin radiowozu, który wykonany został dopiero w dniu 6.02. 2014r , a więc już po tym kiedy w garażu policyjnym miała miejsce wymiana koła w radiowozie. Rodzaj ogumienia radiowozu w chwili kolizji ustalony został na potrzeby nin. sprawy przez Sąd na podstawie zdjęć radiowozu i oceny ich przez biegłego specjalistę w tym zakresie. Zakwestionował Sąd zatem wyniki dokonanych oględzin w zakresie rodzaju ogumienia, w pozostałym zakresie nie znalazł Sąd podstaw do kwestionowania przedmiotowego protokołu.

Za wiarygodne uznał Sąd ujawnione w sprawie dokumenty w postaci wewnętrznych aktów prawnych funkcjonujących w Policji , regulujących kwestie korzystania ze sprzętu transportowego i obowiązki osób korzystających z tego sprzętu, prowadzone w tym zakresie księgi. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, w ocenie Sądu nie wzbudziły one wątpliwości co do swojej autentyczności.

Zabezpieczone w toku czynności wyjaśniających nagrania z monitoringu sklepu (...) nie zawierają żadnych przydatnych do sprawy danych.

Sąd zważył co następuje.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż w pełni zachodzą podstawy do tego, aby przypisać S. P. to, iż w dniu 28 stycznia 2014 r około godz. 1.00 w S. M.. nie zachował należytych zasad ostrożności kierując po drodze publicznej samochodem osobowym m-ki K. (...) o nr. rej. (...) niespełniającym warunków technicznych w zakresie wyposażenia pojazdów samochodowych , poprzez używanie na jednej osi samochodu opon o różnej konstrukcji, przewożąc pasażera nie zachował prędkości bezpiecznej w stosunku do panujących warunków drogowych i stanu technicznego pojazdu , w wyniku czego po podjęciu manewru obronnego skrętu w prawo stracił panowanie nad pojazdem , uderzył w znak drogowy, po czym w sposób niekontrolowany przemieścił się przez skrzyżowanie ul. (...) z ul. (...) a następnie uderzył w drugi znak drogowy , czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj w pełni zachodzą podstawy do przyjęcia , iż w/w swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw.

Wykroczenia z art. 86 § 1 kw dopuszcza się ten, kto na drodze publicznej nie zachowuje należytej ostrożności , powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zasada kierowania pojazdem z zachowaniem należytej ostrożności wyrażona została w art. 3 ustawy prawo o ruchu drogowym, który stanowi jednoznacznie, iż uczestnik ruchu zobowiązany jest zachować ostrożność , a gdy ustawa tego wymaga- szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania , które mogłyby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego .Chodzi tu o wszelkie działania i zaniechania, które mogłyby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku na drodze, narażać kogokolwiek na szkodę. W sytuacjach związanych z większym niż przeciętne niebezpieczeństwem, prawo o ruchu drogowym wymaga zachowania tzw. szczególnej ostrożności czyli zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniającej się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie Zdaniem Sądu Najwyższego chodzi o rozważne prowadzenia pojazdu mechanicznego polegające na przedsięwzięciu ze strony kierującego pojazdem takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów mechanicznych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także na powstrzymaniu się od czynności , które mogłyby to bezpieczeństwo zmniejszyć. Bez wątplenia zachowanie szczególnej ostrożności jest wymagane w sytuacji zbliżania się do skrzyżowania dróg, przejścia dla pieszych. W analizowanej sprawie obwiniony stracił panowanie nad pojazdem w trakcie dojeżdżania do skrzyżowania , przejścia dla pieszych. Utracił panowanie nad prowadzonym pojazdem w niewielkiej odległości od tych miejsc newralgicznych. Dojeżdżając do tych miejsc, a tym samym w miejscu gdzie wykonywał manewr obronny przed mającą znajdować się na jezdni przeszkodą, zobowiązany był do zachowania szczególnej ostrożności. W ocenie Sądu ostrożności tej obwiniony nie zachował prowadząc samochód z prędkością niebezpieczną w danych okolicznościach, z niedostosowanym do norm i warunków drogowych ogumieniem na kołach. Art. 19 ustawy prawo o ruchu drogowym stanowi jednoznacznie, iż kierujący pojazdem jest zobowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem , z uwzględnieniem wszelkich warunków w jakich ruch się odbywa z uwzględnieniem widoczności drogi, warunków atmosferycznych itp. O prędkości bezpiecznej możemy mówić tylko wtedy , gdy biorąc pod uwagę panujące na drodze warunki drogowe, kierowca porusza się z taką prędkością , która pozwala mu na zatrzymanie pojazdu przed ewentualną przeszkodą. W ocenie Sądu prędkość z jaką poruszał się obwiniony w danych warunkach nie była prędkością bezpieczną. Jak oszacował biegły z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych prędkość początkowa z jaką poruszał się obwiniony wynosiła ok. 50 km/h. Z pewnością uwzględniając bardzo trudne warunki atmosferyczne i drogowe (jezdnia pokryta ubitą warstwą śniegu, przysypana śniegiem ze świeżego opadu) , bliskość skrzyżowania i przejścia dla pieszych, nieprawidłowe ogumienie , ograniczona widoczność prędkość ta była prędkością niebezpieczną w danych warunkach, co skutkowało tym, iż po podjęciu manewru obronnego polegającego na skręcie w prawo obwiniony stracił panowanie nad pojazdem, uderzył w znak drogowy, przemieścił się w sposób niekontrolowany na drugą stronę skrzyżowania i wyłamał znak drogowy. Podkreślenia wymaga fakt, iż w sposób niekontrolowany obwiniony przemieszczał się samochodem na dość znacznym odcinku drogi, kilkudziesięciu metrów. Jak oszacował biegły uwzględniając deklarowane przez obwinionego miejsce, w którym

zauważył przeszkodę na drodze i podjął manewr obronny w wyniku którego nie opanował samochodu i odległość do znaku, na którym zatrzymał się radiowóz wylamując ten znak, odległość ta wynosiła ponad 70 m. To w sposób ewidentny w ocenie Sądu dowodzi temu, że prędkość z jaką prowadził obwiniony radiowóz w tych okolicznościach była prędkością niebezpieczną. Kierujący ma bezwzględny obowiązek panowania nad pojazdem, nawet w sytuacji podjęcia manewrów obronnych ma obowiązek zapanowania nad pojazdem, co w analizowanej sytuacji nie miało miejsca na znacznym odcinku drogi. Uwzględniając to, iż w/w nie panował nad radiowozem na znacznym odcinku drogi i przemieścił się nim w sposób niekontrolowany przez jedno z najruchliwszych w tej okolicy skrzyżowań, przejście dla pieszych nie ma wątpliwości, iż swoim zachowaniem wprowadzał bardzo duże niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu. Szczęściem w tej sytuacji było to, iż z uwagi na porę nocną natężenie ruchu było znikome. To jednak nie zwalnia obwinionego od odpowiedzialności, gdyż nawet przy znikomym natężeniu ruchu mógł w rejonie miejsca zdarzenia znaleźć się jakiś uczestnik ruchu.

Niezachowanie zasad ostrożności w ocenie Sądu ze strony obwinionego polegało również na kierowaniu samochodem, w sytuacji gdy na jednej osi pojazdu założone były opony o różnej konstrukcji, jedna zimowa druga letnia. Zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym pojazd uczestniczący w ruchu ma być tak zbudowany, wyposażony i utrzymany, aby korzystanie z niego nie zagrażało bezpieczeństwu osób nim jadących lub innych uczestników ruchu. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002r w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia pojazd nie może być wyposażony w opony o różnej konstrukcji, w tym o różnej rzeźbie bieżnika na kołach jednej osi. Ten warunek techniczny podyktowany jest kwestiami zabezpieczenia, właściwej przyczepności pojazdu do podłoża w różnych sytuacjach, co ma bezpośrednie przełożenie na kwestie związane z bezpieczeństwem jazdy i panowaniem nad pojazdem. Jak wynika z ustaleń biegłego ds. rekonstrukcji zdarzeń drogowych, dokonanych w oparciu o dokumentację fotograficzną radiowozu wykonaną na miejscu zdarzenia, bezpośrednio po kolizji na lewym tylnym kole założona była opona z rzeźbą bieżnika typową dla opony letniej, na prawym tylnym kole założona była opona z rzeźbą bieżnika opony zimowej. Obwiniony z całą pewnością miał świadomość tego stanu rzeczy, gdyż jak sam twierdził sam po kolizji wykonał sobie telefonem komórkowym zdjęcie tej opony, a ponadto temat tych opon miał poruszać po zdarzeniu. Również jak wynika z wyjaśnień obwinionego przed rozpoczęciem patrolu wiedział on o tym, że w radiowozie założona miała być letnia opona. W/w sam wybrał sobie ten radiowóz do pełnienia patrolu. Za stan techniczny samochodu, którym wyjeżdżał na drogi publiczne odpowiada jego kierowca. Wynika to z przepisów prawa o ruchu drogowym, Ponadto w formacji, w której pełnił służbę obwiniony istniały obowiązujące go uregulowanie wewnętrzne, na podstawie których zobowiązany był wykonać przed rozpoczęciem patrolu tzw. czynności obsługi codziennej radiowozu polegające min na sprawdzeniu stanu, rodzaju ogumienia. Nie jest to czynność skomplikowana, tym bardziej, że obwiniony miał w tym względzie odpowiednie doświadczenie i przeszkolenie, z uwagi na to, iż sam w ramach wykonywanych czynności służbowych kontrolował niejednokrotnie stan techniczny pojazdów. W/w w wyjaśnieniach swoich asekuracyjnie podał, iż nie pamięta czy wykonał te czynności obsługi codziennej polegające na sprawdzeniu ogumienia. Dobry stan techniczny samochodu w/w potwierdził w odpowiednim rejestrze. Czynności obsługi codziennej nakładały na obwinionego obowiązek kontrolowania stanu ogumienia nie tylko przed rozpoczęciem patrolu ale i w trakcie służby. Jak wynika z książki dyspozytora w/w od momentu rozpoczęcia patrolu do chwili kolizji przejechał tym radiowozem ok. 44 km, mając na uwadze to, iż był to patrol w obrębie miasta i okolic z pewnością wielokrotnie w/w wykonywał tym samochodem manewry hamowania, skrętu, przyspieszania, przy dbałości o zachowanie należytych zasad bezpieczeństwa i ostrożności, obwiniony był w stanie zorientować się jako doświadczony kierowca (a takim niewątpliwie był skoro miał uprawnienia do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych) na śliskiej jezdni (bo takie były wówczas warunki drogowe) że ogumienie radiowozu nie jest odpowiednie. Obowiązki wynikające z ustawy Prawo o ruchu drogowym i z przepisów wewnętrznych obowiązujących w formacji w jakiej pełnił służbę obwiniony dotyczące kwestii związanej z prowadzeniem na drodze publicznej pojazdu spełniającego odpowiednie normy techniczne, zostały złamane przez obwinionego. Nie powstrzymanie się przez w/w od kierowania pojazdem mechanicznym nie odpowiadającym normom technicznym, w tak złych warunkach drogowych i atmosferycznych, zaniechanie dokładnego sprawdzenia stanu technicznego samochodu w tych okolicznościach stanowi również formę złamania zasad ostrożności przez zaniechanie. Obwiniony wyjechał bowiem na patrol radiowozem, który nie spełniał warunków technicznych określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002r w sprawie

warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia i jeżdżąc takim samochodem po drogach publicznych w bardzo trudnych warunkach drogowych, gdzie kwestia właściwego ogumienia ma bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo jazdy, również stwarzał niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu. Tak wadliwe ogumienie samochodu stanowi podstawę do zatrzymania kierowcy dowodu rejestracyjnego o czym obwiniony z pewnością z racji swojej pracy zawodowej doskonale wiedział. Te kwestie jednak zupełnie zlekceważył.

Za przypisany obwinionemu czyn wymierzył Sąd karę grzywny w kwocie 500 zł, uznając, iż będzie to adekwatna kara, która na pewno przyczyni się do tego, iż w przyszłości obwiniony dołoży więcej szacunku do przestrzegania podstawowych zasad obowiązujących w ruchu drogowym. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia winy obwinionego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, który w kategoriach wykroczeń w obu wypadkach ocenić należy jako niemały. Obwiniony nie ma poczucia winy, nie ma poczucia swojej odpowiedzialności za to co się stało jest bezkrytyczny do swojego zachowania i niebezpieczeństwa jakie stworzył dla potencjalnych uczestników ruchu na drodze publicznej.

Bulwersującym w sprawie jest fakt, iż obwiniony jest funkcjonariuszem policji, który wielokrotnie sam kontrolował innych kierowców, a tym bardziej sam powinien dołożyć odpowiedniej staranności aby nie stwarzać niebezpieczeństwa na drodze, a już tym bardziej powstrzymać się od kierowania pojazdem, który nie spełniał norm technicznych.

Obciążył Sąd obwinionego kosztami tego postępowania w kwocie 1299 zł. Na powyższe koszty złożyły się; 100 zł – opłata zryczałtowana za prowadzenie sprawy o wykroczenie w formie rozprawy, koszty ustnej i pisemnej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych, koszty opinii sądowo-psychiatrycznej wdl. przedłożonych do sprawy rachunków.

SSR. Anna Zięć